

Arrest

nr. 165 619 van 12 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 19 april 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 20 maart 2013, en van de bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies), aan de verzoekende partijen meegedeeld bij aangetekend schrijven van 8 april 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 232.624 van 20 oktober 2015 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 124 481 van 22 mei 2014 vernietigd wordt.

Gelet op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 162 089 van 15 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, komen op 3 juli 2007 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 16 december 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen waarbij aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 43 082 van 6 mei 2010 worden aan verzoekers eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 2 juni 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 30 maart 2010 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden verzoekers in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument.

Op 12 januari 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 28 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 2 juni 2009 ongegrond wordt verklaard.

Op 29 april 2013 wordt deze beslissing ingetrokken.

Bij arrest van de Raad nr. 162 089 van 15 februari 2016 wordt het beroep tegen de beslissing van 28 februari 2013 verworpen.

Op 4 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 12 januari 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 113 383 van 6 november 2013 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 8 april 2013 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13^{quinqües}). Bij arrest van de Raad nr. 162 089 van 15 februari 2016 wordt het beroep tegen het bevel genomen in hoofde van tweede verzoekster (en de drie kinderen) verworpen en worden de debatten heropend wat betreft het bevel genomen in hoofde van eerste verzoeker. Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

*de persoon die verklaart te heten A.A. geboren te A.-M. , op (in) (...)1960 en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.*

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 6 mei 2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.“

De beslissing van 29 april 2013 waarbij de beslissing van 28 februari 2013 wordt ingetrokken, luidt als volgt:

“(…)

Hierbij verzoek ik u de ongegrondheidsbeslissing d.d. 28.02.2013 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, ingesteld door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in te trekken.

Bijgevolg dienen bovengenoemde personen in dezelfde toestand van verblijf geplaatst te worden als die waarin zij zich bevonden voor het nemen van de beslissing die het voorwerp uitmaakt van de huidige intrekking.

Er zal een nieuwe beslissing genomen worden aangaande hun aanvraag om machtiging tot verblijf.

(…).”

Op 12 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 2 juni 2009 ongegrond wordt verklaard. Aan verzoekers worden bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest van de Raad nr. 114 965 van 3 december 2013 wordt deze beslissing vernietigd, evenals de bevelen om het grondgebied te verlaten.

Op 24 februari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 2 juni 2009 ongegrond wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer X.

Op 4 maart 2015 dienen verzoekers een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 7 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Bij arrest van de Raad nr. 158 593 van 15 december 2015 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

2. Over de rechtspleging

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 124 481 van 22 mei 2014 wordt het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt, en tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies), verworpen.

Bij arrest van de Raad van State nr. 232.624 van 20 oktober 2015 wordt dit arrest vernietigd.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 162 089 van 15 februari 2016 wordt:

- het beroep verworpen wat betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 februari 2013 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard;
- het beroep verworpen wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 april 2013 genomen ten opzichte van tweede verzoekster;
- worden debatten heropend wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 april 2013 genomen ten opzichte van eerste verzoeker.

Het voorwerp van huidig arrest betreft dus enkel het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) genomen op 8 april 2013 ten opzichte van eerste verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de in de feiten uiteenzetting geciteerde beslissing van 29 april 2013 tot intrekking van de beslissing van 28 februari 2013, blijkt dat eerste verzoeker in dezelfde toestand van verblijf moest worden geplaatst als die waarin hij zich bevond voor het nemen van de beslissing die het voorwerp uitmaakt van de intrekking. Dit wil zeggen dat verzoeker terugviel op een op 30 maart 2010 ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Eerste verzoeker had derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een nieuwe beslissing ten gronde over zijn aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Hij had op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, recht op een attest van immatriculatie en kon derhalve op 8 april 2013 niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat hij zich op illegale wijze in het Rijk bevond op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Het is aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

Er dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door verzoekers aangehaalde middel en het verweer erop.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}) ten opzichte van eerste verzoeker van 8 april 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april duizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET